

Vilse i Köping.

För ett par år sedan deltog jag på en veteranorientering i Köping. Samling, dusch och fika var vid Kristinelunds sportfält i någon byggnad där. Efter ombyte skulle man ta sig till starten och tävlingskogen, som låg västerut från sportfältet. Snitseln dit gick förbi fotbollsplanerna och ut genom en snurrgrind. De löpare som redan sprungit kom in genom denna grind på tillbakavägen.

Snitseln fortsatte efter grinden till starten. Efter genomförd tävling och målstämpling, skulle man ta sig tillbaka till sportfältet för utstämpling och få sin löptid.

Eftersom jag startade sent, så var jag lite ensam som skulle ta mig till sportfältet. Jag följde snitseln på några gator, följde ett staket och fram till en snurrgrind. Den kom man inte in genom, snurrade bara åt andra hållet!! Nu såg jag inga snitslar heller. Jag fortsatte efter staketet för att komma till rätt grind. Ingen grind uppenbarade sig, så jag beslöt mig för att ta mig över det två meter höga staketet för att komma in på området. Det var ett buskage på insidan, så ingen kunde se när jag ”plankade” in. Jag kom över staketet, men med upprivna byxor. Det kändes skönt att ha kommit in på sportfältet. Men det visade sig att jag hamnat inne på badområdet. Skämmigt! Måste jag klättra igen? Men som tur var det fanns en grind att ta mig ut genom och till slut fick jag syn på platsen där orienterarna höll till.

Per Haepling